

- w ust. 1, Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może zarządzić wstrzymanie obsługi, a także likwidację takiej bocznicy.
7. Minister Komunikacji może zarządzić wstrzymanie obsługi bocznicy o małym obrocie wagonów lub użytkowanej przez jednostki posiadające warunki do przewozu przesyłek innymi środkami transportu oraz likwidację takiej bocznicy.
8. Jeżeli bocznicą posiada odgałęzienia eksploatowane przez różnych użytkowników, właściwa miejscowo dyrekcja okręgowa kolei państwowych może w razie potrzeby wyznaczyć, wiążąco dla wszystkich użytkowników, głównego użytkownika całego zespołu bocznic i określić jego obowiązki.
9. Przepisy ust. 1—8 mają odpowiednie zastosowanie do kolejowych urządzeń transportowych w portach morskich i śródlądowych.”;
- 10) w art. 31 skreśla się ust. 1 i cyfrowe oznaczenie dotychczasowego ust. 2;
- 11) po rozdziale 3 (art. 22—32) dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:
- „Rozdział 3a. Koleje służące do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych oraz koleje przeznaczone dla celów turystyczno-sportowych.

Art. 32a. Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może udzielać zezwolenia na budowę, utrzymanie i eksploatację kolei, określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1, służących do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych.

Art. 32b. 1. Budowa, utrzymanie i eksploatacja kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2, przeznaczonych do celów turystyczno-sportowych, należy do przedsiębiorstwa PKP lub do jednostek działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki, określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

2. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji ustala podział zadań w przedmiocie budowy, utrzymania i eksploatacji nowo budowanych kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2 pomiędzy jednostki działające w zakresie kultury fizycznej i turystyki i przedsiębiorstwo PKP.

Art. 32c. Minister Komunikacji:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej w stosunku do kolei określonych w art. 32a, a z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w stosunku do kolei określonych w art. 32b, określi zakres stosowania ustawy do tych kolei, ustali organy powołane do sprawowania nadzoru technicznego nad utrzymaniem tych kolei i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach oraz tryb wykonywania tego nadzoru,
 - 2) ustali warunki, jakim powinni odpowiadać pracownicy zatrudnieni na tych kolejach,
 - 3) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o porządku na tych kolejach.”;
- 12) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Kto wykracza przeciw przepisom o porządku na kolejach wydanym na podstawie art. 32c pkt 3 i art. 40 ust. 5, podlega karze grzywny do 1000 złotych.”

Art. 2. Minister Komunikacji ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: M. Spychalski
Sekretarz Rady Państwa: L. Stasiak

14

USTAWA

z dnia 12 lutego 1970 r.

o ustanowieniu polskiej strefy rybołówstwa morskiego.

Art. 1. Ustanawia się na obszarze wód morskich polską strefę rybołówstwa morskiego.

Art. 2. 1. Polska strefa rybołówstwa morskiego jest położona na zewnątrz od granicy polskiego morza terytorialnego i sięga do linii oddalonej o 12 mil morskich od linii podstawowej, od której jest mierzona szerokość polskiego morza terytorialnego.

2. Bocznymi granicami polskiej strefy rybołówstwa morskiego są:

w Zatoce Gdańskiej — linia prosta stanowiąca przedłużenie linii granicy pomiędzy morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a morzem terytorialnym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich do punktu o współ-

rzędnych: 54° 36' 15" szerokości geograficznej północnej i 19° 24' 22" długości geograficznej wschodniej,

w Zatoce Pomorskiej — linia prosta stanowiąca przedłużenie linii granicy pomiędzy morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a morzem terytorialnym Niemieckiej Republiki Demokratycznej do punktu o współrzędnych: 54° 07' 37" szerokości geograficznej północnej oraz 14° 16' 51" długości geograficznej wschodniej.

Art. 3. 1. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie wyłącznie polskie statki rybackie.

2. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego w granicach od 6 do 12 mili morskiej, licząc od linii podsta-

wowej, mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie również statki rybackie państw, które tradycyjnie dokonywały połowów na tym obszarze, jeżeli umowa międzynarodowa zawarta przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z danym państwem prawo takie przewiduje.

3. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego w granicach od 3 do 6 mili morskiej, licząc od linii podstawowej, mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie w okresie przejściowym statki rybackie państw, które tradycyjnie dokonywały połowów na tym obszarze, jeżeli umowa międzynarodowa zawarta przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z danym państwem prawo takie przewiduje.

Art. 4. 1. Kierownik obcego statku rybackiego, który dokonuje połowu na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego, nie będąc do tego uprawniony w myśl art. 3 ust. 2 lub 3

— podlega karze aresztu do 3 miesięcy albo karze grzywny do 5.000 zł lub obu tym karom łącznie.

2. W razie powtórnego dopuszczenia się w ciągu 2 lat czynu określonego w ust. 1 — kierownik obcego statku rybackiego podlega karze pozbawienia wolności do 1 roku lub karze grzywny w wysokości od 500 zł do 25.000 zł albo karze pozbawienia wolności do 1 roku i karze grzywny w wysokości od 25.000 zł do 100.000 zł.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 organ orzekający może ponadto orzec przepadek sprzętu rybackiego i złowionych ryb, choćby nie były one własnością sprawcy.

4. Do orzekania w sprawach określonych w ust. 1 właściwe są kolegia do spraw wykroczeń przy urządach morskich, które orzekają w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 5. 1. W sprawach nie uregulowanych w art. 3 i 4 do uprawiania rybołówstwa morskiego i przebywania obcych statków rybackich na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115).

2. Nadzór nad przestrzeganiem prawa uprawiania rybołówstwa na wodach polskiej strefy rybołówstwa morskiego sprawują Wojska Ochrony Pogranicza — niezależnie od uprawnień urzędów morskich.

Art. 6. W art. 44 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i wyrazy: „art. 40 ust. 1” zastępuje się wyrazami: „art. 40”;
- 2) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu: „2. W przypadkach określonych w art. 40 przepadek sprzętu rybackiego i złowionych ryb można orzec, choćby nie były one własnością sprawcy.”

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*

Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

15

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce.

Na podstawie art. 53 ust. 2, art. 75 ust. 2, art. 82 i art. 115 pkt 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1963 r. w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce (Dz. U. z 1968 r. Nr 40, poz. 289) § 28 otrzymuje brzmienie:

„§ 28. Tryb przekazywania za granicę wynalazków i praw do ich wykonywania w ramach współpracy gospodarczej państw będących członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej może być odmiennie uregulowany w umowach lub porozumieniach tych państw, z tym że w razie przekazania w formie odpłatnej mają zastosowanie przepisy § 16 rozporządzenia”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

16

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1970 r.

w sprawie zasad przejmowania terenów budowlanych na obszarach wsi na własność Państwa.

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydium powiatowych rad narodowych obowiązane są przejmować stopniowo na własność Państwa grunty na obszarach wsi, wyznaczone jako tereny budowlane na cele budownictwa mieszkaniowego i zagrodowego, w ilościach od-

powiadających przewidywanemu zapotrzebowaniu na działki budowlane w okresie najbliższych 3—5 lat. Rezerwa działek budowlanych pozostających w dyspozycji prezydium rady narodowej powinna odpowiadać 2—3-letniemu zapotrzebowaniu na te działki.

§ 2. Nie należy przejmować terenów budowlanych na własność Państwa, jeżeli w danej wsi zapotrzebowanie na